

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 988

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 noiembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
171.	— Hotărâre privind constatarea încetării de drept a statutului de membru al Biroului permanent și vicepreședinte al Senatului	2
172.	— Hotărâre pentru alegerea unui membru al Biroului permanent al Senatului	2
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
906.	— Hotărâre privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor bunuri, aflate în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, pentru scoaterea din funcțiune în vederea valorificării și, după caz, casării și ca urmare a retrocedării către persoanele îndreptățite, în condițiile legii	3
907.	— Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării	4–5
917.	— Hotărâre privind aprobarea Registrului național al calificărilor profesionale din România	6–7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 14 din 26 septembrie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)....	8–16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind constatarea încetării de drept a statutului de membru
al Biroului permanent și vicepreședinte al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, și ale art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 22 alin. (3) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere solicitarea Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, înregistrată cu nr. XV/1.405 din 20.11.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul constată încetarea de drept a statutului de membru al Biroului permanent și vicepreședinte al Senatului al domnului senator Adrian Țuțuianu, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 noiembrie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 21 noiembrie 2018.

Nr. 171.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru alegerea unui membru al Biroului permanent al
Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 26 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se alege în funcția de vicepreședinte al Biroului permanent al Senatului domnul senator Șerban-Constantin Valeca, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 noiembrie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 21 noiembrie 2018.

Nr. 172.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor bunuri, aflate în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, pentru scoaterea din funcțiune în vederea valorificării și, după caz, casării și ca urmare a retrocedării către persoanele îndreptățite, în condițiile legii

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, pentru scoaterea din funcțiune, în vederea valorificării și, după caz, casării, în condițiile legii, a unui bun aflat în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă scoaterea din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a retrocedării

către persoanele îndreptățite, în condițiile legii, a unui imobil aflat în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Ministerul Mediului împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grația Leocadia Gavrilescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 noiembrie 2018.
Nr. 906.

ANEXA Nr. 1

Datele de identificare ale bunului aflat în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie (C.U.I. 11672708), care trece din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune, valorificării și/sau casării, în condițiile legii

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare MF	Denumire	Descriere tehnică	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoare de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5	6
1	114991	8.28.01	Cabană „INA” stația meteo Jimbolia	Construcție din lemn + cărămidă	1996	1.692

ANEXA Nr. 2

Datele de identificare ale bunului aflat în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie (C.U.I. 11672708), care este scos din inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a retrocedării către persoanele îndreptățite, în condițiile legii

Nr. crt.	Numărul de înregistrare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice (Nr. MFP)	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa bunului	Valoarea de inventar (lei)
1	114969	8.28.01	Teren stația meteo Jimbolia	Suprafața = 2.717 mp	Țara: România, județ: Timiș, oraș: Jimbolia, str. Eftimie Murgu nr. 5	1

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a reevaluării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și luând în considerare prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor bunuri imobile ce alcătuiesc domeniul public al statului, aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,

cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a reevaluării, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Apelor și Pădurilor și Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
p. Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana Petcu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 15 noiembrie 2018.
Nr. 907.

ANEXĂ

Datele de identificare ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” prin Administrația Bazinală de Apă Someș-Tisa, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, a căror valoare de inventar se actualizează ca urmare a reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	36904099	Ministerul Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal de credite, institute naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică	Adresa	Valoare de inventar actualizată (lei)
1	64021	8.17.02	Acumulare Gilău	Suprafață la NNR = Stotală = 639.991 mp, St = 632.740 mp, CF nr. 56021, UAT Gilău, St = 7.251 mp, Sconstr_C1-baraj_mixt = 5.618 mp, Sconstr_C2-casa_barajist = 46 mp, Sconstr_C3-casa_vanelor = 44 mp, Sconstr_C4-casa_vanelor2 = 59 mp, CF nr. 56019, UAT Gilău, vol. total = 3,914 mil. mc, vol. de atenuare = 1,2 mil. mc; suprafață la nivelul coronamentului = mc; suprafață expropriată = mp; CF =	Țara: România; județ: Cluj; MRJ Cluj-Napoca; —; Nr.: —; DAJ	28.506.171

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică	Adresa	Valoare de inventar actualizată (lei)
2	64022	8.17.02	Acumulare Sălățiș	Stotală = 532.991 mp, S_lac = 520.799 mp, S_albie_minoră = 9.292 mp, S_drum = 2.900 mp, S_C1-baraj = 11.860 mp, S_C2-constr_exploatare = 26 mp, S_C3-deversor = 1.857 mp, S_C4-golire_fund = 246 mp, S_C5-C9-borne = 5 mp, S_C10-C13-foraje_piezometrice = 4 mp, CF nr. 50188, UAT Sălățiș	Țara: România; județ: Sălaj; comuna Sălățiș; —; nr. —; Sălățiș	3.181.730
3	64857	8.28.01	Canton Adrian	Suprafață teren = 1.563 mp; suprafață construită = C1-canton = 88 mp, C2-magazie_apărare = 118 mp, C3-grajd = 96 mp; suprafață desfășurată = C1-canton = 88 mp, C2-magazie_apărare = 118 mp, C3-grajd = 96 mp; tip clădire = P, clădire din cărămidă; CF = 102609, UAT Livada; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; oraș Livada; —; nr. —; satul Adrian	69.595
4	64858	8.28.01	Canton Bercu Nou	Suprafață teren = 1.404 mp; suprafață construită = C1-canton = 88 mp, C2-magazie_apărare = 80 mp, C3-grajd = 63 mp; suprafață desfășurată = C1-canton = 88 mp, C2-magazie_apărare = 80 mp, C3-grajd = 63 mp; tip clădire = P, clădire din cărămidă; CF = 101999, UAT Lazuri; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Lazuri; —; nr. —; satul Bercu	18.288
5	64860	8.28.01	Canton Berveni	St = 1.956 mp, Sconstr_C1-canton = 117 mp, Sdesf_C1-canton = 117 mp, clădire tip P, CF nr. 101343, UAT Berveni	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Berveni; Str. Fabricii nr. 205; Satu Mare	51.595
6	64862	8.28.01	Canton Corod	Suprafață teren = 6.212 mp; suprafață construită = 105 mp; suprafață desfășurată = 105 mp; tip clădire = clădire tip P; CF = 100633, UAT Culciu; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Culciu; sat Corod; Str. Corod nr. 212; Satu Mare	139.997
7	64869	8.28.01	Canton Mesteacă	Suprafață teren = 9.720 mp; suprafață construită = C1-canton = 87 mp, C2-magazie_și_grajd = 156 mp; suprafață desfășurată = C1-canton = 87 mp, C2-magazie_și_grajd = 156 mp; tip clădire = P, clădire din cărămidă; CF = 101559, UAT Halmeu; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Halmeu; —; nr. —; satul Mesteacă	77.861
8	64870	8.28.01	Canton Micula	Suprafață teren = 8.160 mp; suprafață construită = C1-canton = 84 mp, C2-magazie_apărare = 142 mp, C3-grajd = 41 mp; suprafață desfășurată = C1-canton = 84 mp, C2-magazie_apărare = 142 mp, C3-grajd = 41 mp; tip clădire = P, clădire din cărămidă; CF = 102554, UAT Micula; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Micula; —; nr. —;	21.704
9	64873	8.28.01	Canton Supuru de Jos	Suprafață teren = 1.995 mp; suprafață construită = 101 mp; suprafață desfășurată = 202 mp; tip clădire = P + 1; CF = 100628, UAT Supur; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Supur; Str. Morii nr. 10; Satu Mare	324.775
10	64877	8.28.01	Canton Căpleni Interior	St = 3.918 mp, Sconstr_C1-canton = 81 mp, Sdesf_C1-canton = 81 mp, clădire tip P, CF nr. 100393, UAT Căpleni	Țara: România; județ: Satu Mare; comuna Căpleni; Str. Câmpului nr. 367; Satu Mare	48.659
11	64880	8.28.01	Canton sistem Satu Mare	Suprafață teren = 6.200 mp; suprafață construită = 96 mp; suprafață desfășurată = 192 mp; tip clădire = clădire tip P + 1; CF = 162752, UAT Satu Mare; suprafață utilă = mp	Țara: România; județ: Satu Mare; MRJ Satu Mare; Str. Diana nr. 44	419.547
Valoare totală reevaluată						32.859.922

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Registrului național al calificărilor profesionale din România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 14 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Registrul național al calificărilor profesionale din România, denumit în continuare *RNCP*, este o bază de date națională care cuprinde descrierea calificărilor profesionale din România recunoscute la nivel național care pot fi dobândite atât prin sistemul formal de educație și formare profesională, cât și prin recunoașterea rezultatelor învățării dobândite în contexte nonformale și informale, din perspectiva învățării pe tot parcursul vieții.

Art. 2. — (1) *RNCP* cuprinde calificările corespunzătoare nivelurilor de calificare 1, 2, 3, 4 și 5, conform Cadrului național al calificărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *calificări profesionale*, specifice educației și formării profesionale.

(2) În *RNCP* sunt cuprinse calificările profesionale obținute în sistemul de educație și formare profesională în contexte de învățare formale, nonformale și informale, respectiv:

a) calificările obținute în sistemul de învățământ preuniversitar, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare;

b) calificările obținute în sistemul de formare profesională a adulților, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, solidarității sociale și familiei și al ministrului educației, cercetării și

tineretului nr. 35/3.112/2004 pentru aprobarea Nomenclatorului calificărilor pentru care se pot organiza programe finalizate cu certificate de calificare, cu modificările și completările ulterioare, cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.973/2014 privind echivalarea nivelurilor de calificare obținute prin sistemul național de învățământ și formarea profesională a adulților, anterior momentului intrării în vigoare a Cadrului național al calificărilor, cu nivelurile de calificare stabilite prin Cadrul național al calificărilor.

Art. 3. — Înscrierea calificărilor prevăzute la art. 2 alin. (2) în *RNCP* se face potrivit Metodologiei de elaborare, actualizare și gestionare a Registrului național al calificărilor profesionale din România, care se aprobă prin ordin comun al ministrului educației naționale și al ministrului muncii și justiției sociale, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a ordinului ministrului educației naționale și al ministrului muncii și justiției sociale, prevăzut la art. 3, se abrogă art. 4 alin. (2) lit. g) pct. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 16 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Structura *RNCP* este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale, interimar,

Rovana Plumb

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Adrian Marius Rîndunică,

secretar de stat

STRUCTURA
Registrului național al calificărilor profesionale din România

Informații generale					Descrierea calificării	Organismul de acordare a calificării	Asigurarea calității			Alte informații relevante privind calificarea			
Titlul calificării	Domeniul educațional conform ISCED 2013 F	Codul calificării	Nivel CNC	Nivel CEC	Fie	Organismul de acordare a calificării	Puncte de credit sau volum de muncă estimat a fi necesar pentru a obține rezultatele învățării	Organismul extern de asigurare a calității sau de reglementare	Diplomă/ Certificat și suplimentul la diplomă/ certificat	Data revizuirii	Informații privind furnizorul	Legătura cu diferite ocupații sau sectoare de activitate	
					Cunoștințe							Aptitudini	Responsabilitate și autonomie
6	7	8	9	10	11	12	13						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

Detalierea câmpurilor tabelului conform numărului coloanei:

1. Titlul calificării — se va completa cu denumirea calificării.
2. Domeniul educațional conform ISCED 2013 F = se va completa cu denumirea domeniului educațional detaliat având la bază ISCED 2013 F (ISCED — Standardul internațional pentru educație).
3. Codul calificării — se va completa după forma: RO/XX/YYYY/ZZZ, unde XX = nivelul CNC (01—05), YYYY = domeniul educațional detaliat conform ISCED 2013 F, ZZZ = numărul de ordine al calificării, cu valori de la 001 la 999.
4. Nivel CNC — se va completa cu nivelul corespunzător (1—5), CNC — Cadrul național al calificărilor.
5. Nivel CEC — se va completa cu nivelul corespunzător (1—5), CEC — Cadrul european al calificărilor.
6. Descrierea calificării — se va completa cu informații din fișa calificării.
7. Organismul de acordare a calificării — se va completa cu denumirea organismului de acordare a calificării (minister/ministere, universitate, după caz).
8. Puncte de credit sau volum de muncă estimat a fi necesar pentru a obține rezultatele învățării — durata programului de educație și formare profesională exprimată în ore sau puncte de credit.
9. Organismul extern de asigurare a calității sau de reglementare — se menționează instituția care autorizează/acreditează programul de formare.
10. Diplomă/Certificat și suplimentul la diplomă/certificat — se menționează tipul de act de studii/calificare și actul de aprobare a lui.
11. Data revizuirii — se menționează data la care se aprobă revizuirea calificării conform dinamicii pieței muncii.
12. Informații privind furnizorul — se va face trimitere la Registrul național al furnizorilor.
13. Ocupații care pot fi practicate pe piața muncii/Cod COR — se va completa denumirea ocupației/ocupațiilor, conform nomenclatorului Clasificarea ocupațiilor din România (COR)/codul COR din 6 (șase) cifre corespunzător.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 14

din 26 septembrie 2018

Dosar nr. 1.562/1/2018

Mirela Sorina Popescu — președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție
 Alexandra Iuliana Rus — judecător la Secția penală
 Oana Burnel — judecător la Secția penală
 Ionuț Mihai Matei — judecător la Secția penală
 Luciana Mera — judecător la Secția penală
 Marius Dan Fitoș — judecător la Secția penală
 Geanina Cristina Arghir — judecător la Secția penală
 Ștefan Pistol — judecător la Secția penală
 Ioana Bogdan — judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori prin Încheierea din data de 9 mai 2018 pronunțată în Dosarul nr. 3.654/245/2017, prin care, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: „Care este numărul de judecători ce intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri date de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre ce a fost pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior”.

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 274 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Oana-Valentina Temerel, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Alexandra Iuliana Rus, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marinela Mincă.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că au transmis puncte de vedere asupra chestiunii de drept curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara, instanțele arondate acestora, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Departamentul drept public și științe administrative al Facultății de Drept din cadrul Universității din Craiova.

De asemenea, a învederat că, la data de 16 iulie 2018, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a depus concluzii scrise.

În continuare, a arătat că a fost depus la dosar raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților la data de 5 septembrie 2018, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, constatând că nu sunt alte cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror Marinela Mincă să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 1.562/1/2018.

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava este inadmisibilă, întrucât nu este îndeplinită condiția privind existența unei legături de dependență între lămurirea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, reglementată de dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, a susținut că stabilirea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, pe calea pronunțării unei hotărâri prealabile, a numărului de judecători care intră în componența completului investit cu soluționarea contestației formulate împotriva unei hotărâri pronunțate într-un dosar având ca obiect contestație la executare nu produce consecințe juridice asupra modului de rezolvare a cauzei.

Aspectul sesizat de instanța de trimitere poate reprezenta, cel mult, o problemă de legalitate a hotărârii pronunțate, însă nu are nicio legătură cu soluția care urmează a se pronunța pe fondul cauzei.

De altfel, reprezentantul Ministerului Public a subliniat că părțile din cauză au mai solicitat, anterior, lămurirea dispozitivului hotărârii, acesta fiind un al treilea demers în acest sens. Ca atare, a apreciat că este inadmisibilă contestația formulată, hotărârile precedente bucurându-se de autoritate de lucru judecat.

Prin urmare, a susținut că, nici din această perspectivă, eventuala dezlegare a problemei privind numărul judecătorilor care trebuie să compună completul de judecată investit cu soluționarea contestației formulate împotriva unei hotărâri pronunțate într-un dosar având ca obiect contestație la executare nu ar avea înrâurire asupra fondului cauzei.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, a solicitat respingerea sesizării ca inadmisibilă.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 9 mai 2018 pronunțată în Dosarul nr. 3.654/245/2017, Curtea de Apel Suceava —

Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: „Care este numărul de judecători ce intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri date de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre ce a fost pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior.”

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a fost sesizată cu judecarea contestației formulate de contestatoarea S.G. împotriva Sentinței penale nr. 24 din 2 februarie 2018 pronunțate de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 3.654/245/2017.

Prin Sentința penală nr. 24 din data de 2 februarie 2018 pronunțată de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 3.654/245/2017, în baza dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală a fost respinsă, ca nefondată, contestația la executare formulată de contestatoarea S. G. cu privire la Sentința penală nr. 3.881 din 25 noiembrie 1997 a Judecătorei Iași, pronunțată în Dosarul nr. 4.069/1997, modificată prin Decizia penală nr. 1.078 din 4 decembrie 2000 a Tribunalului Suceava, menținută și rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 210 din 28 februarie 2001 a Curții de Apel Suceava.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut că prin contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătorei Iași la data de 10 februarie 2017 sub nr. 3.654/245/2017 contestatoarea S. G. a solicitat lămurirea dispozitivului Sentinței penale nr. 3.881 din 25 noiembrie 1997 a Judecătorei Iași, pronunțată în Dosarul nr. 4.069/1997, în ceea ce privește dispoziția privind anularea „actelor și declarațiilor false”.

Prin Sentința penală nr. 1.047 din 20 aprilie 2017 pronunțată de Judecătoria Iași în Dosarul nr. 3.654/245/2017 s-a dispus, în baza dispozițiilor art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală, respingerea, ca nefondată, a contestației la executare formulate de contestatoarea S. G. cu privire la Sentința penală nr. 3.881 din 25 noiembrie 1997 a Judecătorei Iași, pronunțată în Dosarul nr. 4.069/1997, modificată prin Decizia penală nr. 1.078 din 4 decembrie 2000 a Tribunalului Suceava, menținută și rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 210 din 28 februarie 2001 a Curții de Apel Suceava.

Împotriva acestei hotărâri contestatoarea S. G. a formulat contestație, iar Tribunalul Iași, prin Decizia nr. 421 din 14 septembrie 2017, în baza art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. a) din Codul de procedură penală, a admis contestația formulată de contestatoarea petentă S. G. împotriva Sentinței penale nr. 1.047 din 20 aprilie 2017 a Judecătorei Iași pronunțate în Dosarul nr. 3.654/245/2017, sentință pe care a desființat-o integral și, în baza dispozițiilor art. 50 din Codul de procedură penală coroborate cu prevederile art. 598 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu referire la art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, a declinat competența de soluționare a contestației la executare formulată de petenta S. G., în favoarea Tribunalului Suceava.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava la data de 10 noiembrie 2017, cu prim termen de judecată la data de 8 decembrie 2017.

În condițiile în care prin Decizia nr. 1.078/2000 a Tribunalului Suceava, menținută prin Decizia nr. 210 din 28 februarie 2001 a Curții de Apel Suceava, s-a desființat integral Sentința nr. 3.881 din 25 noiembrie 1997 a Judecătorei Iași, ceea ce se execută este o decizie a unei instanțe de apel, fapt pentru care s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Regulamentul

de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, cu modificările ulterioare, cu referire la art. 111 alin. (2) lit. a) din același Regulament, reîntregindu-se completul de judecată cu judecătorul din planificarea de permanență din ziua în care s-a constatat neregularitatea.

Analizând actele dosarului, Tribunalul Suceava a reținut că Sentința penală nr. 3.881 din 25 noiembrie 1997 a Judecătorei Iași, pronunțată în Dosarul nr. 4.069/1997, a fost modificată prin Decizia penală nr. 1.078 din 4 decembrie 2000 a Tribunalului Suceava (în sensul desființării în totalitate a sentinței), hotărâre menținută și rămasă definitivă prin Decizia penală nr. 210 din 28 februarie 2001 a Curții de Apel Suceava.

S-a dispus, printre altele, anularea actelor false, fără a se indica, în concret, nici în cuprinsul dispozitivului și nici în cuprinsul considerentelor care sunt acestea.

Prin Încheierea de ședință din data de 12 iulie 2006 pronunțată de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 838/2000 a fost analizată solicitarea contestatoarei și a fost admisă cererea de înlăturare a omisiunii vădite strecurate în dispozitivul Deciziei penale nr. 1.078 din 4 decembrie 2000 a Tribunalului Suceava.

Astfel, prin încheierea anterior menționată s-a înlăturat omisiunea vădită și s-a dispus anularea următoarelor acte: cererea pentru eliberarea unui pașaport formulată de inculpatul A.D.M. și adresată Serviciului de Pașapoarte Iași la data de 4 martie 1996 și Adeverința de salariu nr. 1.423 din 29 august 1995 emisă de IML Iași. S-au menținut celelalte dispoziții ale deciziei penale.

Prin Decizia penală nr. 502 din 9 octombrie 2006 a Curții de Apel Suceava a fost respins, ca nefondat, recursul declarat de petenta S. G. împotriva Încheierii din data de 12 iulie 2006 a Tribunalului Suceava, pronunțată în Dosarul nr. 838/2000.

Împotriva Sentinței penale nr. 24 din 2 februarie 2018 pronunțate de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 3.654/245/2017, petenta S. G. a formulat contestație.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Suceava la data de 14 februarie 2018.

La termenul din 2 aprilie 2018, judecătorul investit cu soluționarea cauzei, față de dispozițiile art. 111 alin. (6) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, cu modificările ulterioare, a apreciat că se impune reîntregirea completului de judecată cu doi judecători din lista de permanență de la data înregistrării contestației la executare.

După reîntregirea completului, instanța a adus la cunoștință obiectul cauzei și dispozițiile la care a făcut referire în privința reîntregirii completului.

Judecătorii care au reîntregit completul au apreciat că prezenta contestație trebuie soluționată în complet de un singur judecător, întrucât normele procesual penale sunt de imediată aplicare și nu pot fi completate în lipsa unor dispoziții tranzitorii. Astfel, au menționat că, potrivit dispozițiilor art. 597 și 601 din Codul de procedură penală, contestația se soluționează de un singur judecător atât în primă instanță, cât și în calea de atac. În plus, s-a susținut că o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii nu poate adăuga la dispozițiile unei legi organice. Față de cele expuse, ambii magistrați s-au retras din completul de judecată.

Prin Încheierea din 9 mai 2018 pronunțată în Dosarul nr. 3.654/245/2017, Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept:

„Care este numărul de judecători ce intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri date de către instanța de apel

într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre ce a fost pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior”.

Totodată, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (2) din Codul de procedură penală, a dispus suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

În esență, Curtea de Apel Suceava a constatat *admisibilitatea sesizării* Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, având în vedere următoarele:

— a fost investită cu judecarea contestației formulate de contestatoarea S. G. împotriva Sentinței penale nr. 24 din 2 februarie 2018, pronunțată de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 3.654/245/2017, și, potrivit dispozițiilor art. 551 și 552 din Codul de procedură penală, hotărârea pronunțată în calea de atac a contestației rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, fiind astfel îndeplinită condiția prevăzută la art. 475 din Codul de procedură penală referitoare la soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— în speță a fost identificată, din oficiu, o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv care este numărul de judecători care intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri pronunțate de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre care a fost pronunțată potrivit dispozițiilor din Codul de procedură penală anterior.

Astfel, s-a apreciat că, deși problema de drept necesar a fi clarificată vizează o dispoziție procedural-penală, și nu de drept material, aceasta are o influență directă asupra modalității de soluționare a cauzei pe fond, prin prisma legalității soluției ce se va pronunța, în sensul vizat de legala compunere a completului de judecată.

Prin urmare, s-a considerat că prima condiție impusă de art. 475 teza I din Codul de procedură penală este îndeplinită.

— chestiunea de drept enunțată este nouă deoarece asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici printr-un recurs în interesul legii, nici printr-o hotărâre prealabilă, potrivit art. 474, respectiv art. 477 din Codul de procedură penală;

— chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Punctele de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate astfel:

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă.

Contestatoarea, deși a fost legal citată, nu s-a prezentat în fața instanței și nici nu și-a exprimat poziția cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar potrivit art. 90 din Codul de procedură penală asistența juridică a acesteia nu este obligatorie.

Punctul de vedere al completului de judecată care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Expunerea pe scurt a chestiunii de drept

Potrivit art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, contestația la executare se poate face când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare.

Alin. 2 al aceluiași articol prevede, printre altele, că, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, contestația se face la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. În situația în care nelămurirea privește o dispoziție dintr-o hotărâre pronunțată în apel sau în recurs în casație,

competența revine, după caz, instanței de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, dispozițiile art. 425¹ din Codul de procedură penală fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.

Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, la judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art. 415 din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător.

Potrivit alin. 5 al articolului anterior menționat, contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate sau, după caz, de către instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.

În opinia instanței, contrar poziției celorlalți judecători chemați în cauză pentru întregirea completului (poziție consemnată în Încheierea de ședință din data de 2 aprilie 2018), calea de atac exercitată de contestatoarea S. G. se soluționează în complet de trei judecători.

Astfel, s-a reținut că scopul și limitele contestației la titlu se rezumă la lămurirea sau explicarea necesară în legătură cu ceea ce s-a judecat și se reflectă în dispozitivul titlului executoriu.

Or, în ceea ce privește competența de soluționare a unei astfel de cereri, legea prevede în mod clar că este competentă să soluționeze acest tip special de contestație instanța care a pronunțat hotărârea atacată.

În situația în care contestația la titlu are ca obiect decizia tribunalului pronunțată în apel de către un complet format din doi judecători, contestația se judecă în aceeași compunere a instanței, iar nu de către un singur judecător.

Potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (1)² din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în cursul judecării în materie penală în primă instanță de judecătoria și tribunale se soluționează în complet format dintr-un judecător.

În opinia instanței, însă, nu pot fi reținute ca fiind aplicabile dispozițiile mai sus menționate, în speță nefiind vorba despre soluționarea unei cauze în primă instanță.

Din analiza de ansamblu a prevederilor care reglementează instituția contestației la titlu reiese că legiuitorul a înțeles să atribuie competența de soluționare a acesteia instanței care a pronunțat hotărârea atacată. În caz contrar, nu ar fi utilizat sintagma generică „contestația se face (...) la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută”.

De asemenea, s-a apreciat că în sensul celor de mai sus sunt și dispozițiile art. 111 alin. (6) teza a II-a din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, cu modificările ulterioare, care prevăd că, în cazul contestației la executare întemeiate pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală, soluționarea acesteia intră în competența completului care a soluționat cauza, în timp ce în celelalte situații cauza se repartizează aleatoriu, în sistem informatic, între completurile care judecă în materie.

În concluzie, s-a precizat că soluționarea contestației formulate împotriva unei hotărâri pronunțate de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre care a fost pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior ar trebui să se realizeze de un complet format din trei

judecători. În plus, s-a subliniat că această compunere a completului se justifică și prin rațiuni de simetrie juridică, având în vedere că după o analiză a cererii prin prisma limitelor legale referitoare la modalitatea în care hotărârea poate fi interpretată/lămurită, instanța investită cu soluționarea contestației va pronunța o hotărâre ce va face corp comun cu hotărârea a cărei lămurire se solicită.

III. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate:

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara, care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

Cu privire la admisibilitatea sesizării, Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a apreciat că sesizarea nu vizează o veritabilă problemă de drept care să necesite o rezolvare de principiu dată de instanța supremă, ci se solicită indicarea soluției ce trebuie adoptată în cauză cu privire la compunerea instanței.

Cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării s-au conturat următoarele opinii:

1. Contestația formulată împotriva unei hotărâri pronunțate într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre pronunțată de către curtea de apel potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior se soluționează de același număr de judecători ca și hotărârea definitivă contestată, respectiv *în complet de trei judecători*.

În susținerea acestei opinii s-a arătat că o contestație la executare nu reprezintă o cale de atac, ci o procedură jurisdicțională de rezolvare a anumitor situații privind executarea hotărârii, după rămânerea definitivă a acesteia. De asemenea, s-a precizat că nelămurirea reglementată de dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală vizează limitele în care hotărârea se execută, și nu valabilitatea acesteia. Așadar, s-a subliniat că hotărârea prin care se aduc lămuriri trebuie să fie pronunțată de același număr de judecători ca și hotărârea definitivă contestată.

Totodată, s-a menționat că titlul reprezentat de o decizie pronunțată în calea ordinară a apelului nu poate fi lămurit decât printr-o hotărâre judecătorească de același tip, cu aceeași forță juridică, pronunțată de instanța care a pronunțat și hotărârea a cărei lămurire se solicită.

În plus, s-au invocat dispozițiile art. 111 alin. (6) teza a II-a din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, *aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, cu modificările ulterioare*, care prevăd în mod expres că soluționarea contestațiilor la executare prevăzute de art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală se realizează de completul care a pronunțat hotărârea a cărei lămurire se solicită.

Mai mult, pentru similitudine de situație, s-a apreciat că trebuie avută în vedere și Decizia nr. 2 din 2 februarie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a stabilit că „în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 din Codul de procedură penală, în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (prima instanță, apel și recurs), în ultimă instanță soluționându-se recursul procurorului, calea de atac este recursul în forma și reglementarea prevăzută de lege la data judecării recursului inițial”.

2. Contestația formulată împotriva unei hotărâri pronunțate de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598

alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre pronunțată potrivit Codului de procedură penală anterior se soluționează în complet format dintr-*un singur judecător*.

S-a argumentat că, din prevederile art. 54 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare (referitoare la compunerea completurilor de judecată în cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță) coroborate cu dispozițiile art. 598 alin. (2) ultima teză din Codul de procedură penală (referitoare la cazul în care nelămurirea privește o dispoziție dintr-o hotărâre pronunțată în apel, competența revine instanței de apel) rezultă că voința legiuitorului este clară în asimilarea unei astfel de situații unei judecăți în fond.

De asemenea, s-au avut în vedere și dispozițiile art. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, cu modificările ulterioare, conform cărora legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul acestei legi, coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Codul de procedură penală, referitoare la aplicarea legii procesuale penale în timp și spațiu, care statuează că „Legea procesuală penală se aplică în procesul penal actelor efectuate și măsurilor dispuse, de la intrarea ei în vigoare și până în momentul ieșirii din vigoare, cu excepția situațiilor prevăzute în dispozițiile tranzitorii”. Or, din cuprinsul art. 4 și următoarele din Legea nr. 255/2013, cu modificările ulterioare, nu rezultă dispoziții tranzitorii referitoare la chestiunea de drept pusă în discuție de Curtea de Apel Suceava.

Așadar, s-a subliniat că normele procesuale penale sunt de imediată aplicare, iar contestația împotriva hotărârii pronunțate într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală este de competența unui complet compus dintr-*un singur judecător*. În același sens au fost menționate și dispozițiile art. 8 din Legea 255/2013, cu modificările ulterioare, potrivit cărora „Hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora prevăzute de legea nouă”.

3. Contestația formulată împotriva unei hotărâri pronunțate de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior ar trebui soluționată în complet format din *doi judecători*, întrucât dispozițiile noului Cod de procedură penală nu mai reglementează completuri de recurs.

4. Numărul de judecători care intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei căi de atac formulate împotriva unei hotărâri pronunțate de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre pronunțată potrivit Codului de procedură penală anterior este diferit, în funcție de calificarea dată acelei căi de atac.

Astfel, în situația în care respectiva cale de atac va fi calificată, potrivit noului Cod de procedură penală, contestație, completul de judecată va fi compus dintr-*un singur judecător*, iar în ipoteza în care va fi calificată recurs (având în vedere că vizează o hotărâre pronunțată potrivit Codului de procedură penală anterior) completul de judecată va fi compus din *trei judecători*. De asemenea, în situația în care va fi calificată apel [recurs ce va fi recalificat apel conform noului Cod de procedură penală potrivit art. 9 alin. (2) din Legea nr. 255/2013] completul de judecată va fi compus din *doi judecători*.

IV. Examenul jurisprudenței

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: Curtea de Apel Alba Iulia (Tribunalul Sibiu) și Curtea de Apel Constanța.

Astfel, *prin Decizia nr. 419/P din 11 aprilie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 671/36/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie*, contestația la executare formulată împotriva unei decizii pronunțate de aceeași instanță în anul 2013 a fost soluționată în complet de trei judecători.

V. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Decizia nr. 187 din 24 februarie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a fost respinsă, ca inadmisibilă, contestația formulată împotriva unei decizii pronunțate de Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, prin care s-a admis contestația la executare și s-a lămurit dispozitivul unei hotărâri pronunțate de aceeași instanță.

În esență, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că „Titlul reprezentat de o decizie pronunțată în calea ordinară a apelului nu poate fi lămurit decât printr-o hotărâre judecătorească de același tip, cu aceeași forță juridică, pronunțată de instanța ce a pronunțat și hotărârea a cărei lămurire se solicită, sens în care sunt incidente dispozițiile art. 598 alin. (2) din Codul de procedură penală care prevăd că (...) în cazul în care nelămurirea privește o dispoziție dintr-o hotărâre pronunțată în apel sau în recurs în casație, competența revine, după caz, instanței de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, cum hotărârea judecătorească a cărei lămurire se solicită nu este supusă vreunei căi de atac, și hotărârea pronunțată în contestația la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală este **definitivă**.”

Prin Decizia nr. 83 din 20 ianuarie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a fost respinsă ca nefondată contestația formulată împotriva unei decizii prin care s-a respins contestația la executare formulată de condamnată.

În ceea ce privește *admisibilitatea căii de atac* în raport cu dispozițiile art. 597 alin. (7) din Codul de procedură penală, care prevăd că hotărârile pronunțate în primă instanță în materia executării pot fi atacate cu contestație la instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile de la comunicare, Înalta Curte a reținut, în esență, că, „în condițiile în care dispozițiile Codului de procedură penală anterior prevedeau posibilitatea atacării hotărârii cu privire la care s-a ivit nelămurirea cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, (...) este admisibilă calea de atac exercitată de contestatoare”.

VI. Punctul de vedere al Direcției legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 472 din 15 iunie 2018, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică a înaintat punctul de vedere asupra chestiunii de drept a cărei dezlegare s-a solicitat, apreciind, în esență, că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu este îndeplinită condiția privind existența unei legături de dependență între lămurirea chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, reglementată în dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală și conturată în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

VII. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Singurul punct de vedere transmis a fost cel al doamnei prof. univ. dr. Ruxandra Răducanu, directorul Departamentului drept public și științe administrative al Facultății de Drept din cadrul Universității din Craiova, care a precizat următoarele:

Dispozițiile art. 598 din Codul de procedură penală, deși prevăd în mod generic noțiunea de „instanță”, fac trimitere la întregul complet de judecată, format din același număr de judecători care au pronunțat și hotărârea atacată.

De asemenea, s-a apreciat că în sprijinul acestei afirmații sunt și prevederile art. 111 alin. (6) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, cu modificările ulterioare, care impun judecătorilor din completul colegial care au pronunțat hotărârea să se reunească. Prin urmare, dacă prima contestație la executare prevăzută de art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală va fi soluționată de completul care a pronunțat inițial hotărârea, se impune ca și calea de atac exercitată împotriva acestei soluții să fie repartizată unui complet format în mod simetric din același număr de judecători.

Totodată, s-a considerat că dispozițiile art. 54 alin. (12) din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt incidente, întrucât contestația nu este formulată împotriva unei hotărâri pronunțate în primă instanță, ci vizează o hotărâre a unei instanțe de apel.

Așadar, s-a susținut că respectiva contestație trebuie soluționată de un număr egal de judecători prin prisma motivelor care pot fi invocate (lipsa de precizie a dispozitivului hotărârii, caracterul său echivoc, existența unei nelămuriri cu privire la perioada privării de libertate etc.), dar și din rațiuni ce țin de simetrie juridică și de garantarea dreptului la un proces echitabil.

VIII. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Prin Adresa nr. 1.494/C/1.444/III-5/2018 din 16 iulie 2018, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar penal a înaintat concluziile formulate de procuror asupra chestiunii de drept a cărei dezlegare s-a solicitat, comunicând totodată că nu există în lucru nicio sesizare având ca obiect promovarea unui recurs în interesul legii cu privire la această chestiune de drept.

În concluziile formulate, procurorul a apreciat că sesizarea care face obiectul cauzei de față este inadmisibilă, nefiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a arătat că, în speță, nu este îndeplinită condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei. În acest sens s-a menționat că, potrivit jurisprudenței constante a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, admisibilitatea sesizării este condiționată, atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când vizează o dispoziție de drept procesual penal, de împrajurarea ca interpretarea dată de instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei. Prin urmare, între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție trebuie să existe o relație de dependență, în sensul că decizia instanței supreme să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului.

Din această perspectivă, procurorul a apreciat că de lămurirea chestiunii de drept procesual penal ce face obiectul sesizării nu depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât aceasta este o chestiune prealabilă, incidentală judecării fondului, și nu poate influența soluția ce urmează a fi pronunțată pe fondul cauzei.

Astfel, s-a menționat că prin Încheierea de ședință din 12 iulie 2006 pronunțată de Tribunalul Suceava în Dosarul nr. 838/2000 (menținută prin Decizia penală nr. 502 din 9 octombrie 2006 a Curții de Apel Suceava), care se bucură de autoritate de lucru judecat, a fost soluționată o solicitare cu obiect similar formulată de contestatoarea S. G., respectiv a fost admisă cererea de înlăturare a omisiunii vădite strecurate în Sentința penală nr. 3.881 din 25 noiembrie 1997 a Judecătoriei Iași, au fost indicate actele ce urmează a fi anulate și s-a menționat expres în considerentele motivului pentru care nu au fost anulate și înscrisurile indicate de petentă. Aceeași cerere a fost reiterată de petentă într-un alt cadru procesual (care vizează faza de executare a unei hotărâri definitive), contestatoarea solicitând pe calea contestației la executare anularea unor înscrisuri asupra cărora instanța s-a pronunțat anterior printr-o hotărâre definitivă care se bucură de autoritate de lucru judecat. Pentru aceste considerente, Tribunalul Suceava, prin Sentința penală nr. 24 din 2 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.654/245/2017, a respins ca nefondată contestația la executare. Împotriva acestei hotărâri petenta a formulat contestația ce face obiectul cauzei în care a fost formulată chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită.

Or, în opinia procurorului, oricare ar fi dezlegarea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție ar da-o problemei de drept cu care a fost sesizată, aceasta nu va avea consecințe juridice asupra fondului cauzei, neinfluențând în niciun mod soluția dată de instanță contestației la executare.

IX. Dispoziții legale incidente

➤ Codul de procedură penală

Art. 597. — Procedura la instanța de executare

(1) Când rezolvarea situațiilor reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței de executare, președintele completului de judecată dispune citarea părților interesate și, în cazurile prevăzute la art. 90, ia măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu. La judecarea cazurilor de întrerupere a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață se citează și administrația penitenciarului în care execută pedeapsa condamnatul.

(...)

(3) Participarea procurorului este obligatorie.

(4) După ascultarea concluziilor procurorului și a părților, instanța se pronunță prin sentință.

(5) Dispozițiile cuprinse în titlul III al părții speciale privind judecata care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

(6) Dispozițiile alin. (1)—(5) se aplică și în cazul în care rezolvarea uneia dintre situațiile reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere. În acest caz, soluția se comunică instanței de executare.

(7) Hotărârile pronunțate în primă instanță în materia executării potrivit prezentului titlu pot fi atacate cu contestație la instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile de la comunicare.

(8) Judecarea contestației la hotărârea primei instanțe se face în ședință publică, cu citarea persoanei condamnate. Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ este adus la judecată. Participarea procurorului este obligatorie. Decizia instanței prin care se soluționează contestația este definitivă. Prevederile alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 598. — Contestația la executare

(1) Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

a) când s-a pus în executare o hotărâre care nu era definitivă;

b) când executarea este îndreptată împotriva altei persoane decât cea prevăzută în hotărârea de condamnare;

c) când se ivește vreo nelămurire cu privire la hotărârea care se execută sau vreo împiedicare la executare;

d) când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d), contestația se face, după caz, la instanța prevăzută la art. 597 alin. (1) sau (6), iar în cazul prevăzut la alin. (1) lit. c), la instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută. În cazul în care nelămurirea privește o dispoziție dintr-o hotărâre pronunțată în apel sau în recurs în casație, competența revine, după caz, instanței de apel sau Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 599. — Rezolvarea contestației la executare

(1) Procedura de rezolvare a contestației la executare este cea prevăzută la art. 597.

(2) În cazul arătat la art. 598 alin. (1) lit. d), dacă din hotărârea pusă în executare nu rezultă datele și situațiile de existență cărora depinde soluționarea contestației, constatarea acestora se face de către instanța competentă să judece contestația.

(3) Cererea poate fi retrasă de condamnat sau de procuror, când este formulată de acesta.

(4) După pronunțarea soluției definitive ca urmare a admiterii contestației la executare, se face o nouă punere în executare conform procedurii prevăzute de prezentul titlu.

(5) Cererile ulterioare de contestație la executare sunt inadmisibile dacă există identitate de persoană, de temei legal, de motive și de apărări.

Art. 425¹. — Declararea și soluționarea contestației

(1) Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.

(2) Pot face contestație procurorul și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, precum și persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate prin aceasta, în termen de 3 zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane, dispozițiile art. 411 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art. 415 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) La soluționarea contestației, dispozițiile art. 416 și art. 418 se aplică în mod corespunzător; în cadrul acestor limite, la soluționarea contestației împotriva încheierii privind o măsură preventivă se poate dispune o măsură mai puțin gravă decât cea solicitată sau decât cea dispusă prin încheierea contestată ori se pot modifica obligațiile din conținutul măsurii contestate.

(5) Contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate sau, după caz, de către instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.

(6) La soluționarea contestației se citează persoana care a făcut contestația, precum și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, dispozițiile art. 90 și art. 91 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:

1. respingerea contestației, cu menținerea hotărârii atacate:

a) când contestația este tardivă sau inadmisibilă;

b) când contestația este nefondată;

2. admiterea contestației și:

a) desființarea hotărârii atacate și soluționarea cauzei;

b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.

➤ **Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor**

Art. XXIV. — (1) Hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.

➤ **Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale**

Art. 3. — Legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.

Art. 9. — (1) Sentințele supuse căilor de atac ordinare potrivit legii vechi, cu privire la care termenul de declarare a căii ordinare de atac nu expirase la data intrării în vigoare a legii noi, sunt supuse apelului. Apelul se judecă de către instanța competentă conform legii noi, potrivit regulilor prevăzute de aceeași lege.

(2) Cererile de recurs împotriva sentințelor prevăzute la alin. (1) depuse anterior intrării în vigoare a legii noi se vor considera cereri de apel. (...)

Art. 10. — (1) Apelurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală se soluționează de către aceeași instanță, potrivit dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.

(2) Recursurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, declarate împotriva hotărârilor pentru care legea veche nu prevede calea de atac a apelului, se soluționează de către aceeași instanță, conform dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.

(3) Deciziile pronunțate în apelurile soluționate potrivit alin. (1) și (2) sunt definitive, în condițiile art. 552 alin. (1) din Codul de procedură penală. (...)

Art. 11. — (1) Deciziile pronunțate în apel înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală cu privire la care termenul de declarare a căii ordinare de atac prevăzute de legea anterioară nu expirase la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse recursului în casație. (...)

(5) Deciziile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală.

Art. 12. — (1) Recursurile în curs de judecată la data intrării în vigoare a legii noi, declarate împotriva hotărârilor care au fost supuse apelului potrivit legii vechi, rămân în competența aceleiași instanțe și se judecă potrivit dispozițiilor legii vechi privitoare la recurs. (...)

➤ **Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (variantea în vigoare la data sesizării)**

Art. 54. — (12) Contestațiile împotriva hotărârilor pronunțate în cursul judecării în materie penală în primă instanță de judecătorii și tribunale se soluționează în complet format dintr-un judecător.

(2) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

➤ **Legea nr. 207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**

Art. 54. — (...) (11) Contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate în materie penală de către judecătorii și tribunale în cursul judecării în primă instanță, de către judecătorii de drepturi și libertăți și judecătorii de cameră preliminară de la aceste instanțe se soluționează în complet format din 2 judecători.

(12)*** Abrogat prin Legea nr. 207/2018

(2) Apelurile și recursurile se judecă în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

➤ **Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015**

Art. 111 (...) (6) Cererile de îndreptare a erorilor materiale și cererile de completare sau lămurire a hotărârii se soluționează de completul care a pronunțat hotărârea a cărei îndreptare ori lămurire se solicită. Aceeași rezolvare se va da și contestațiilor la executare prevăzute de art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și de art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă. În cazul completelor colegiale, judecătorii care au pronunțat hotărârea se vor reuni chiar dacă nu mai fac parte, împreună, din același complet. Dacă la data apariției oricăreia dintre situațiile menționate numai unul sau unii dintre respectivii judecători își desfășoară activitatea în cadrul secției, completul va fi întregit cu unul ori, după caz, 2 judecători din lista de permanență de la data înregistrării cererii de îndreptare a erorilor materiale sau a cererii de completare ori lămurire a hotărârii, respectiv a contestației la executare.

X. Raportul asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia judecătorului-raportor este în sensul că sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava este inadmisibilă.

Astfel, s-a apreciat că stabilirea „numărului de judecători care intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri date de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre ce a fost pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior” nu poate produce efecte asupra cauzei de față, întrucât hotărârea pronunțată de Tribunalul Suceava nu este supusă contestației și nici altei căi de atac.

În esență, s-a subliniat că Sentința penală nr. 24 din 2 februarie 2018 a Tribunalului Suceava este o hotărâre pronunțată, în conformitate cu dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Codul de procedură penală, de instanța care a pronunțat hotărârea ce se execută, ca instanță de apel, și nu o hotărâre în primă instanță. Prin urmare, hotărârea Tribunalului Suceava nu este supusă contestației, deoarece, conform art. 425¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres.

De asemenea, s-a apreciat că nu se poate reține incidența Deciziei nr. 2 din 2 februarie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 6.03.2015) — prin care s-a stabilit că „în urma desființării deciziei date în recurs, în calea de atac a revizuirii reglementată în procedura prevăzută de art. 465 din Codul de procedură penală, în condițiile în care cauza a parcurs trei grade de jurisdicție (prima instanță, apel și recurs), în ultimă instanță soluționându-se recursul procurorului, calea de atac este recursul în forma și reglementarea prevăzută de lege la data judecării recursului inițial” — deoarece contestația la executare nu constituie o cale de atac împotriva unei hotărâri care să justifice asigurarea acelorași căi de atac prevăzute de lege la data judecării cauzei inițial.

În plus, s-a subliniat că, în cauză, titlul împotriva căruia s-a formulat contestația la executare, în temeiul art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, este reprezentat de Decizia penală nr. 1.078 din 4 decembrie 2000 a Tribunalului Suceava, care constituie o hotărâre pronunțată de către instanța de apel și care, la acea dată, era supusă recursului.

Ulterior, regimul juridic al căilor de atac a fost modificat succesiv, ultimele modificări fiind aduse prin Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, cu modificările ulterioare.

Acest din urmă act normativ nu a stabilit, ca situație tranzitorie, ipoteza din speța de față, devenind astfel incidente dispozițiile art. 3, potrivit cărora legea nouă se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare. Prin urmare, cum, în prezent, hotărârea judecătorească a cărei lămurire se solicită nu mai este supusă vreunei căi de atac, hotărârea pronunțată de o instanță de apel în baza art. 598 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Codul de procedură penală este de asemenea definitivă.

Totodată, deși, potrivit art. 408 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel, dacă legea nu prevede altfel, iar în materia contestației la executare se prevede în art. 597 alin. (4) că instanța se pronunță prin sentință, s-a apreciat că această hotărâre este de fapt o „decizie” și nu este supusă niciunei căi de atac, întrucât trebuie să urmeze același regim juridic, din punctul de vedere al caracterului definitiv, ca decizia instanței de apel a cărei nelămurire se invocă.

Prin urmare, dacă hotărârea instanței de apel este definitivă, și hotărârea pronunțată în temeiul art. 598 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală de instanța prevăzută la 598 alin. (2) din Codul de procedură penală este definitivă, aceasta nefiind supusă niciunei căi de atac (contestație sau apel).

Pentru toate aceste motive, s-a apreciat că stabilirea compunerii completului de judecată, respectiv a numărului de judecători ce intră în componența acestuia nu are natura unei chestiuni de drept determinante, neputând produce efecte asupra modului de soluționare pe fond a cauzei atâta vreme cât calea de atac exercitată este inadmisibilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Astfel, în raport cu textul legal mai sus enunțat, se constată că admisibilitatea unei sesizări formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată de îndeplinirea, în mod cumulativ, a următoarelor trei cerințe:

— existența unei chestiuni de drept care să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii;

— soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării;

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În cauză, se constată că, de principiu, prima și a treia condiție sunt îndeplinite în ceea ce privește sesizarea formulată de Curtea de Apel Suceava.

În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală apreciază că aceasta nu este îndeplinită.

Astfel, în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală s-a statuat că admisibilitatea sesizării în vederea

pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată, atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când privește o dispoziție de drept procesual, de împrejurarea ca interpretarea dată de către instanța supremă să aibă **consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei**. Cu alte cuvinte, între problema de drept a cărei lămurire se cere și soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție trebuie să existe o relație de dependență în sensul că decizia Înaltei Curți pronunțată în procedura prevăzută de art. 476 și art. 477 din Codul de procedură penală să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului (*Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014; Decizia nr. 17 din 1 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 24 din 6 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 11 noiembrie 2014; Decizia nr. 7 din 17 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015; Decizia nr. 26 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016; Decizia nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015; Decizia nr. 1 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2017*).

De altfel, procedura reglementată în art. 475 din Codul de procedură penală privește exclusiv chestiunile de drept privind normele juridice pe care completul de judecată este chemat să le aplice în cauză, iar nu normele juridice care reglementează compunerea completului de judecată.

Raportând aceste principii jurisprudențiale la circumstanțele prezentei cauze, se constată că stabilirea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, pe calea pronunțării unei hotărâri prealabile, a numărului de judecători care intră în componența completului de judecată nu produce consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei și nu produce niciun efect concret asupra conținutului hotărârii judecătorești, întrucât numărul de judecători din completul de judecată care pronunță o soluție nu poate influența substanța soluției.

În plus, așa cum de altfel s-a reținut și în considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 17/2016 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 4 noiembrie 2016), *natura căii de atac (recurs, apel sau contestație), deși influențează compunerea completului de judecată și, în consecință, legalitatea hotărârii pronunțate în calea de atac, nu determină însă îndeplinirea condiției de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, întrucât nu conduce la stabilirea unei relații de dependență între problema de drept supusă discuției și soluția ce urmează a fi dată în calea de atac cu care instanța respectivă este investită*.

Așadar, compunerea completului de judecată, respectiv stabilirea numărului de judecători care intră în componența completului de judecată, reprezintă o chestiune de drept care influențează legalitatea hotărârii pronunțate în calea de atac, dar nu constituie, în același timp, o chestiune de drept de a cărei rezolvare depinde soluția ce urmează a fi pronunțată în calea de atac.

Prin urmare, deși se constată îndeplinirea condițiilor privind existența unei cauze pendinte, aflată în curs de judecată, sau chestiunea de drept cu care a fost sesizată instanța supremă nu a primit o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă, soluționarea pe fond a cauzei nu depinde de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

În concluzie, sesizarea formulată de către Curtea de Apel Suceava nu îndeplinește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală și, ca urmare, chestiunea de drept invocată nu poate primi o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de către **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 3.654/245/2017**, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: *„Care este numărul de judecători ce intră în componența completului de judecată investit cu soluționarea unei contestații formulate împotriva unei hotărâri date de către instanța de apel într-o cauză având ca obiect contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. (1) lit. c) teza I din Codul de procedură penală și care vizează o hotărâre ce a fost pronunțată potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală anterior”*.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CU DELEGAȚIE AL SECȚIEI PENALE
A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **MIRELA SORINA POPESCU**

Magistrat-asistent,
Oana-Valentina Temerel

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

